

Istentisztelet 2020. május 17.

A belső szoba áldása

Fohász: *Mily kedvesek a te hajlékaid, ó, Seregek Ura Sóvárog, sőt eleped a lelkem az Úr udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez. Még a veréb is talál házat, és a fecske is fészket, ahova fiókáit helyezi oltáraidnál, Seregek Ura, királyom és Istenem! Boldogok, akik házában laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged! (Zs 84,2-5)*

Kezdő ének: 168 - Ó, Atya Isten, irgalmas nagy Úr...

Fohász: *Örvendeztesd meg szolgálóid lelkét, mert utánad vágyódik a lelkem, ó, Uram! Ámen (Zs 86,4)*

Bevezető imádság:

Mennyei Atyánk, köszönjük a vasárnapot, a Veled és egymással találkozás ajándékát. Áldunk az elcsendesedés lehetőségért. Kérünk, valóban csendesíts le bennünk mindent, hogy nyitottak lehessünk üzenetedre. Hálásak vagyunk az evangéliumért, megváltó szeretetedért, azért a csodáért, hogy szólsz hozzánk s mi is beszélhetünk Veled, sőt elmondhatunk Neked mindent őszintén és igazán.

Hadd tudjunk most nemcsak megpihenni, de megújulni is lábadnál ülve, szavadat hallgatva. Tehessük ezt nem csak megszokásból, hanem tanítványként, akinek a Mester szava mindennél fontosabb. Áhítjuk szent Igéd szavát, szólj hozzánk, tárd ki előttünk a belső szoba ajtaját, hogy ott Veled legyen áldott közösségünk. *Ámen*

Igehirdetés: Mt 6,5-8

Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcasarkokon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom nektek: megkapják jutalmukat. Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd téged. Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg. Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, még mielőtt kérnétek tőle.

Kedves Testvéreim! Az Úr Jézus törvényértelmezését hallva a Hegyi beszédben, rájön az ember, hogy ezt nem tudja teljesíteni, hogy saját erőből ez nem megy. És ugyanez a helyzet akkor is, amikor Jézus a böjtről, imádságról, adományozásról, az akkori kegyesség legismertebb megnyilvánulási formáiról tanít. Ugyanis nekünk ez sem megy. De tanít, hogy jobban, tisztábban tudjuk keresni Isten tetszését és a vele való közösséget.

Így figyelünk ma az imádságra. **Két fajta magatartástól** óvja Jézus a tanítványait: a farizeusi **képmutatástól** és a pogányos **bőbeszédűségtől**. Mindkét

magatartás **kísértése** azóta is jelen van az övéi életében. Ezért nézzük meg közelebbről, mire is értette.

A **farizeusok** a legvallásosabb, legkegyesebb emberek voltak nem csak a maguk, de az emberek szemében is, ezt a benyomást bennük tudatosan is ápolták. Kínosan ügyeltek minden törvény, előírás megtartására, az imádság meghatározott idejére is. És szívesen időzítették úgy a dolgokat, hogy az imádság órája olyan helyen találja őket, ahol sokak jelenlétében, feltűnően adhatják át magukat az ájtatosságnak. **Szerették az emberek dicséretét.**

Valljuk meg, ki nem szereti, ha dicsérik, méltatják és elismeréssel beszélnek róla? Igyekszünk is tenni érte valamit. Bizony, a farizeus lelkület **alapvető emberi tulajdonság** bennünk. Szeretjük magunkat jó színben feltüntetni mások előtt, a lehető legjobb benyomást tenni, elkápráztatni, dicséretet aratni. Mert **jólesik a lelkünknek**, ha megdicsérnek, elismeréssel illetnek... De, végül is a farizeusok példát adtak imádkozásból... Vagy mégsem?

Legelőször is érdemes lenne tisztázni, **mi is az imádság?** Mit keresünk az imádságban? Érvelhetünk azzal, hogy egy jól megválasztott imádsággal a megfelelő helyen esetleg sokakat megszólíthatunk, mély benyomást tehetünk rájuk. Ez igaz, de nem véletlenül mondja Jézus: *megkapják jutalmukat.* A benyomás eredményét. Nem a jövőben, hanem most, ez van folyamatban az **elismerés-aratás** során. Csupán abban van a hiba, hogy ez nem imádság, hanem szereplés, produkció, **embereknek szóló színjáték**, amivel embereket el lehet kápráztatni, de Istent nem. Az imádság viszont Istennel való **meghitt beszélgetés**, nem pedig emberekkel. Mint gyermek a szülővel.

Ekkor beszél Jézus a **belső szobáról**. A kamrácskáról, a ház legbelsőbb zugáról, ahol az értékeket tartották. *Menj be a belső szobádba*, azaz rejtőzz el a világ szeme elől. Nem azt akarja ezzel mondani, hogy az imádság egy titkolandó cselekvés, hanem azt, hogy az imádkozónak erre az **elvonulásra szüksége van**. A belső szoba rejtettsége **védelmet** nyújthat - nem a világtól, hanem **önmagunktól**, hogy akár tudat alatt is ne próbáljunk alakoskodni mások előtt.

„Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd téged.” Mintha azt mondaná: „Zárkózz be, azaz **zárj ki** onnan mindent, ami az imádságot megronthatná. Mert az Atya színe előtt állsz, az Ő jelenlétében vagy. Az **emberek** azt látják-nézik, ami kint zajlik, **Ő pedig** azt, ami ott belül történik, ahol nincs miért alakoskodni, ahol az lehetsz, aki vagy, jöhetsz, ahogy vagy. Ahol Tőle jön a mennyei jutalom, és nem emberektől”.

Az elején említettem, hogy Jézus a tanítványait a farizeusi képmutatástól és a pogányos bőbeszédűségtől óvja. Nézzük meg tehát, milyen az imádkozót támadó **másik kísértés**. *„Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt*

*gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg. Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók". A mindennapi életben is sokszor esünk abba a hibába, hogy valamit hosszasan, aprólékosan magyarázunk, és így akarunk **súlyt adni** szándékunknak. Amikor pedig el akarunk valamit érni, olykor szinte „**lyukat beszélünk** a másik hasába”, győzködjük, kifárasztjuk, hogy végül engedjen nekünk. Isten előtt is olykor ilyen módon érvelünk, győzködjük őt, magyarázzuk, hogy értse meg, elemzést, előadást tartunk neki - miközben **Őt nem kell felvilágosítani** semmiről.*

A pogányok kimondottan úgy gondolták, hogy a sok beszéddel tudnak hatást elérni, az isteneket **kifárasztani**, és megkapják, amit kérnek... Vagyis, az ő felfogásukban az istenek manipulálhatók. De az élő Isten, **a mennyei Atya nem manipulálható**. Sőt! Jézus azt mondja: „*Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, még mielőtt kérnétek tőle*“. Nem a mi szavainktól, előadásmódunktól függ a meghallgatás. Ő jól tudja, mi kell nekünk, ha nem is szólunk róla.

Adódik ebből a kérdés: Akkor **szükséges egyáltalán imádkozni**? Miért is imádkozunk? Semmiképpen nem azért, hogy rákényszerítsük Istenre a saját akaratunkat, hanem az imádság kinyújtott kéz lehet Isten elkészített ajándékainak bizalommal való elfogadására. Az imádság által **Vele vagyunk kapcsolatban**. Mert **Isten igényli** a velünk való találkozást, de tulajdonképpen **nekünk van rá leginkább szükségünk**. Igaz, amit a zsoltáros mond: „*Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, Uram*“ (Zs 139,4). Jézus egyszerűen arra tanít, hogy **ne az imádságunkban bízunk**, hanem a mennyei Atyában, akihez imádkozunk.

Egy történetet szeretnék a végén elmondani: *A második világháborúban történt: Néhány katona megpihent egy facsoport alatt, falatozni kezdtek. Egyikük hűséges keresztyén volt. Maga elé tette a kenyeret, szemét behunyta, imádkozott. Társai hangos nevetésbe törtek ki. Felkapta a fejét, és akkor látta, hogy a többiek miért nevetnek. Egy kutya egy pillanat alatt elkapta a nagy darab kenyeret és elfutott vele, amíg ő szemét lehunyva imádkozott.*

- *János, a te Istened még arról sem gondoskodott, hogy ne lopják el a kenyeredet, míg te neki megköszönöd? – szolt az egyik katona. János a kutya után nézett, nem futott messzire s elejtette a kenyeret. Utána ment. Amikor majdnem utolérte, a kutya újra felkapta a kenyeret és tovább futott. János utána, s így messze került a csoporttól.*

Végül a kutya megállt és elejtette a kenyeret. Mikor János lehajolt, jól ismert üvöltés hallatszott a levegőben. Földre vetette magát, és már be is csapott a gránát. Mikor felállt, rémülten vette észre, hogy éppen oda csapott be, ahol társai még az imént vidáman falatoztak. Odafutott, hogy segítsen. Legtöbbjük már halott volt, mások súlyosan megsérültek. Csak ő maradt sértetlen. Megdöbbenően borult le Isten előtt, aki csodálatosan megtartotta őt. Sok okos ember kérdezi: mit használ az imádság? A katonának az életét mentette meg.

Azért mondtam el, mert számomra nagyon elgondolkodtató, hogy egy **étkezés előtti** imádságot is lehet *elmondani* megszokásból (*vajon imádság-e, amit így „elmondunk”?*), de lehet az a belső szobában való csendesség az Atyával. A katona imája nem tarthatott sokáig, de mégis olyan **szoros kapcsolatban** volt ezalatt Istennel, hogy nem látta, nem hallotta és nem érzékelte a külvilágot. Mert **a belső szobában beszélt az Atyával!**

Kedves Testvéreim! Tudunk-e így, ilyen átadottan imádkozni a mindennapokban, csendességünkben, de akár az asztalnál is? Bárcsak tudnánk! A belső szoba iránti vágyunkat ébreszti, az élő Istennel való meghitt kapcsolat keresésére készítet bennünket ma az Úr Jézus. Hogy megtapasztalhassuk mi is az imádkozás erejét, áldását, az Atya jelenlétét. **Ámen**

Záró imádság:

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy megszólítottál, tanítottál ma is. Tudjuk, emberi szóval nem lehet mindent elmondani, mindenre kitérni. Te magyarázd és értelmezd tovább az igét a szívünkben, hogy a személyes üzenet konkrét és imaéletet megújító legyen. Hiszen sok hiba, gyarlóság jellemzi imádságainkat, benne van a pogányos számítás és a képmutató lelkiület is. Segíts, hogy ne magunknak, másoknak vagy egymásnak imádkozzunk, hanem Veled legyünk mély és igaz kapcsolatban az imádság által. Tápláld és növeld szívünkben az őszinte gyermeki bizalmat irántad.

Taníts meg minket sokkal jobban élni az imádság lehetőségével. Órizz meg attól, hogy imádságaink megrendelések legyenek. Segíts komolyan vennünk, hogy Te jól tudod, mire van szükségünk, és annál általában többet szoktál adni, mint amire feltétlenül szükségünk van. Mutasd meg és szerettesd meg velünk a belső szobában való tartózkodást, tedd áldottá és áldássá Előtted való csendességünket.

Bizalommal tárjuk Eléd harcainkat, tanácstalanságunkat, félelmeinket. Kérünk, bátorítsd és tarts magad mellett. Kiáltunk Hozzád a betegekért, magányosokért, elesettekért, Téged nem ismerőkért, mindazokért, akiknek szívét még nem foglalhattad le az üdvösség üzenetével. És azokért is, akik hitben járnak, hogy tisztán éljenek és szolgáljanak Neked a családban, gyülekezetben és a világban is. Taníts imádkozni, taníts bünt vallani, hálát adni, Téged magasztalni és akarattal összhangban kérni. Nevedért kérünk, hallgass meg. **Ámen**

Mi Atyánk...

Áldás: *Ti azonban, szeretteim, épüljétek szentséges hitetekben, imádkozzatok a Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várva a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmát az örök életre. Ámen (Júdás 20-21.v.)*

Záró ének: 475 - Imádkozzatok és buzgón kérjétek...